

Litterära drömmar

Stig-Arne Sköldbberg

Nu, tänkte jag, ska jag skriva en dikt
som de stora poeterna gör.
Den ska handla om livet, om allt möjligt av vikt
och om kärleken med, som sig bör.

Den ska handla om svårmod, om glädje, om sorg
och om mat, såsom plättar och palt.
Den ska handla om vardag, vårt hem och vår borg
ja, min dikt den ska handla om allt.

Om ensamma människor som hoppas och tror
att få släkt på besök någon gång.
Men den träffen den blir nog där Herren vår bor
och till toner av kyrkorgelns sång.

Även glada ting ska jag skriva om,
för det finns dock att glädjas åt.
Någon blev glad för ett brev som kom,
en annan av en svensktoppslåt.

Två tindrande ögon på en gosse så snäll,
som av jultomten får ett paket.
Och att dansa på bryggan en midsommarkväll,
ja, jag tror jag ska skriva om det.

Jag ska bli en poet med en penna så vass
och som läses i främmande land.
Mina dikter ska finnas i vart hem av klass
inbundna i halvfranska band.

Älskad och läst av var kvinna, som man
ska jag hyllas.... Jag vet inte hur.
Jag ska erhålla det finaste priset man kan
Nobelpriset i litteratur.

För att trygga min utkomst på ålderns höst,
och få äta mig mätt och fet.
Ska jag, när min berömmelse är som störst,
dessutom bli hovpoet.

När jag sen enligt praxis och gängse rutin
av vår Herre till sist kallas hem.
Har jag hedrats av den Svenska Akademin
och suttit på stol nummer fem.

----- Men inte då-----

Nu, tänkte jag, ska jag skriva en dikt
som de stora poeterna gör.
Men min fantasi som nyss flöda så rikt
så långsamt nu falnar och dör.

Nyss så kände jag mig både kaxig och stark
men på papperet jag ingenting skrev.
Jag satt där beredd med såväl penna som ark
till jag helt sonika papperet rev.

Drömmar är ett, och verklighet ett.
Det gäller att skilja de två.
Jag får nog fortsätta syssla med det
jag före min dröm, jobba på